

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **D.A.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2023 r., w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

kasacji, wniesionej, na korzyść skazanego, przez Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Rejonowego w Rykach z dnia 1 lutego 2022 r., sygn. akt II K 42/21,

1. uchyla zaskarżony wyrok w części skazującej D. A. za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 stycznia 2020 r. w Rykach w woj. lubelskim – opisany w pkt VI części wstępnej tego wyroku - i w tym zakresie, na podstawie art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., postępowanie o ten czyn umarza,

2. uchyla tenże wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze pozbawienia wolności orzeczonej wobec D.A. – pkt. IX wyroku - i przekazuje sprawę, w tym zakresie, Sądowi Rejonowemu w Rykach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

D.A. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 28 stycznia 2020 roku w R., woj. [...], w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał zaboru celem przywłaszczenia ze sklepu „D.” artykułów spożywczo-przemysłowych o wartości ogólnej 537,80 zł na szkodę J.S., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

2. w okresie od 11 marca 2020 r. do 26 marca 2020 r. w D. woj. [...] działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów spożywczych o łącznej wartości 1300,14 zł na szkodę J. SA; tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

3. w okresie od 18 lutego 2020 r. do 19 marca 2020 r. w D. woj. [...] działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał zaboru celem przywłaszczenia ze sklepu B.(...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów spożywczych i alkoholowych o łącznej wartości 1515,14 zł na szkodę J. SA; tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Rykach wyrokiem z dnia 1 lutego 2022 r., sygn. akt II K 42/21, uwzględniając wniosek oskarżonego złożony w trybie art. 387 § 1 i 2 k.p.k., uznał go za winnego pełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 k.k. oraz za winnego pełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. (tj. czynów opisanych powyżej w pkt 1 i 2) a nadto za winnego tego, że w okresie czasu od 18 lutego 2020 roku do 19 marca 2020 roku w D. woj. [...] działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał zaboru celem przywłaszczenia ze sklepu „B.” (...) artykułów spożywczych i alkoholowych o łącznej wartości 1515,14 zł

na szkodę J. SA to jest czynu wyczerpującego dyspozycje art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Przyjął przy tym, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał D. A. na karę roku pozbawienia wolności.

Kasację od tego wyroku wywiódł Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 387 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., poprzez niezasadne uwzględnienie wadliwego wniosku oskarżonego D.A. o skazanie go bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wydanie w dniu 1 lutego 2022 r., sygn. akt II K 42/21, dotkniętego również rażącym naruszeniem art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., wyroku skazującego za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k., w ramach którego to ciągu, przy zastosowaniu dyspozycji art. 91 § 1 k.k., oskarżony ten został uznany za winnego dokonania w dniu 28 stycznia 2020 r. w R. zaboru w celu przywłaszczenia ze sklepu „D.C.” szczegółowo opisanych artykułów spożywczych i alkoholowych o łącznej wartości 537.80 złotych na szkodę J.S. pomimo to, że postępowanie karne o ten sam czyn tej samej osoby, został już wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rykach z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. akt II K 320/20.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części uznającej D. A. za winnego popełnienia czynu z pkt VI jego części wstępnej i umorzenie postępowania w tym zakresie na podstawie art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz o uchylenie tego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze, zawartego w pkt IX części dyspozytywnej orzeczenia i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Rykach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Prokurator Generalny w kasacji tej trafnie i przekonująco (należy w całości zaaprobować argumentację przytoczoną dla uzasadnienia zarzutów kasacyjnych) wykazał, że Sąd Rejonowy w Rykach procedując w sprawie niniejszej nie ocenił kompleksowo sytuacji prawnej oskarżonego D. A., przez co - uwzględniając jego wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy -

zaskarżonym wyrokiem skazał go za czyn, za który został on już prawomocnie osądzony wcześniejszym niemal o rok wyrokiem tego samego Sądu z dnia 26 lutego 2021 r., w sprawie o sygn. akt II K 320/20.

Tym ostatnim wyrokiem bowiem D.A. skazany został właśnie za występki z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 stycznia 2020 r. w R., polegający na zaborze w celu przywłaszczenia ze sklepu „D.” szczegółowo opisanych artykułów spożywczych i alkoholowych o łącznej wartości 537,80 złotych, na szkodę J. S. i skazany za to na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Okoliczność ta nie powinna była ująć uwadze Sądu Rejonowego w Rykach orzekającego w dniu 1 lutego 2022 r. w przedmiotowej sprawie. Oczywiście jest bowiem, że złożenie przez oskarżonego wniosku w trybie art. 387 § 1 k.p.k. nie obliguje sądu do jego automatycznego uwzględnienia. Sąd ten powinien dokonać przede wszystkim jego kontroli w zakresie spełnienia wszystkich prawem przewidzianych wymogów. Temu zadaniu jednak niestety nie sprostał, ponownie procedując co do osądzonego już uprzednio czynu, przez co – jak słusznie wskazał skarżący - doszło do uchybienia o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. skutkującego koniecznością uchylenia zaskarżonego kasacją wyroku i umorzenia postępowania o ten czyn na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.. W świetle powyższego rację ma skarżący zarzucając, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącą obrazą tego ostatniego przepisu, wobec czego, w zaistniałym układzie procesowym, postępowanie w zakresie ponownie osądzonego czynu skazanego należało umorzyć na podstawie art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., bez wzruszania jednak rozstrzygnięć skazujących D.A. za pozostałe przestępstwa, przypisane mu w pkt VIII i IX orzeczenia Sądu meriti.

Oczywiście jest, że powoduje to konieczność wyeliminowania go z ciągu przestępstw o którym mowa w art. 91 § 1 k.k. Ponadto, instytucja ciągu przestępstw, o jakiej mowa w tym przepisie zakłada wymierzenie sprawcy za dwa lub więcej przestępstw jednej kary określonej w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, co też Sąd Rejonowy w Rykach, orzekając w sprawie, uczynił. Skoro zaś postępowanie karne co do jednego z czynów przyjętych przez ten Sąd za podstawę ukształtowanego ciągu przestępstw zostaje umorzone, to w konsekwencji powstaje konieczność ponownego rozstrzygnięcia o karze.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok także w zakresie rozstrzygnięcia o karze i przekazał sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rykach.

Z tych wszystkich powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[f.n]